

روهینگیا، قربانی سیاست بازی

مجمع عمومی سازمان ملل متحد یکشنبه بعد از ظهر به وقت نیویورک قطعنامه‌ای را به رای گذاشت تا بتواند به اقدامات نظامی علیه قوم مسلمان روهینگیا در میانمار پایان دهد؛ قطعنامه‌ای که از دبیرکل سازمان ملل می‌خواهد تا با انتصاب نماینده ویژه این سازمان به اوضاع آوارگان روهینگیایی سامان دهد.

به گزارش آران نیوز: میثم سلیمانی در نوشتاری با عنوان روهینگیا، قربانی سیاست بازی در روزنامه اعتماد نوشت، مجمع عمومی سازمان ملل متحد یکشنبه بعد از ظهر به وقت نیویورک قطعنامه‌ای را به رای گذاشت تا بتواند به اقدامات نظامی علیه قوم مسلمان روهینگیا در میانمار پایان دهد؛ قطعنامه‌ای که از دبیرکل سازمان ملل می‌خواهد تا با انتصاب نماینده ویژه این سازمان به اوضاع آوارگان روهینگیایی سامان دهد. این قطعنامه توسط کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی (OIC) به مجمع عمومی سازمان ملل برده شد که در مجموع ۱۲۲ کشور به آن رای مثبت دادند و تنها ۱۰ کشور بودند که با آن مخالفت کردند و ۲۴ کشور دیگر رای ممتنع دادند. چین، روسیه، کامبوج، لائوس، فیلیپین، ویتنام، میانمار، بلاروس، سوریه و زیمبابوه از جمله کشورهایی بودند که به این قطعنامه در مجمع عمومی سازمان ملل رای منفی دادند. در این جلسه مجمع ۳۷ کشور غایب بودند که جمهوری اسلامی ایران، کره شمالی، ارمنستان، ازبکستان و ترکمنستان از غایب‌های این جلسه بودند.

این قطعنامه از دولت میانمار می‌خواهد تا اجازه دسترسی به منطقه راخین برای کمک رسانی به مردم حاضر در منطقه را بدهد و همچنین فضایی ایجاد شود تا پناهندگان بتوانند با اطمینان کامل به خانه‌های خود بازگردند. این قطعنامه همچنین از آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل می‌خواهد تا یک نماینده ویژه در امور میانمار تعیین کند.

تاکنون بیش از ۶۵۰ هزار مسلمان روهینگیایی پس از هجوم ارتش میانمار به منطقه راخین از ماه آگوست آواره شدند و خانه‌های خود را ترک کردند و به سمت بنگلادش روانه شدند. مقام‌های میانمار اصرار دارند که این مبارزه در راستای ریشه کن کردن ستیزه جویان روهینگیایی است که در روز ۲۵ آگوست به تعدادی از پایگاه‌های پلیس این کشور حمله کردند. موضوعی که تبدیل به بهانه‌ای برای اقدامات ویرانگر ارتش میانمار شد. سازمان ملل اعلام کرده است خشونت‌های ارتش میانمار علیه مردم روهینگیا به کار برده است یک پاکسازی قومیتی است. هفته گذشته یانگی لی گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد برای میانمار، اعلام کرد که او از ورود به میانمار منع شده و دولت تمام همکاری‌های خود با او را به طور کامل قطع کرده است.

اما در رای‌گیری که مجمع عمومی به این قطعنامه داد، یک نکته بسیار جالب توجه بود و آن رای منفی چین و روسیه به این قطعنامه بود. شاید تا حدودی دلیل رای چین مشخص باشد، سوال اینجاست که چرا روسیه به این قطعنامه رای منفی داده است؟ میانمار و روسیه سال آینده هفتادمین سال آغاز روابط و همکاری بیشتر نظامی و نه اقتصادی را با یکدیگر جشن می‌گیرند. اما روابط آنها در طول سال‌های گذشته رو به تکامل گذاشته و به ابعاد غیرنظامی نیز توسعه یافته و دو طرف در زمینه‌های علم و فناوری، آموزش و پرورش و گردشگری با یکدیگر همکاری داشتند.

دکتر لودمیلا لوتز، استاد دانشگاه روستوک آلمان در گفت‌وگو با میانمار تایمز عنوان کرد که روسیه به میانمار به عنوان بخشی از سیاست چرخش به شرق خود نگاه می‌کند. وی افزود: مشارکت در میانمار فرصت خوبی برای تثبیت موقعیت روسیه در صحنه سیاست بین‌الملل به حساب می‌آید. این استاد دانشگاه روستوک تاکید کرد که روسیه در حال تبدیل شدن به یک تنظیم‌کننده روابط میانمار با قدرت‌های بزرگ به خصوص ایالات متحده، چین و هند است. هر دو کشور در حال حاضر می‌توانند در زمینه بهبود روابط سیاسی و اقتصادی تجربه‌های بهتری با یکدیگر پیدا کنند.

وی در ادامه تصریح کرد که اگرچه روابط میانمار و روسیه بیشتر در حوزه فروش تسلیحات نظامی بوده است، اما دو طرف سعی کردند هیچگونه اقدام تحریک‌آمیزی علیه یکدیگر انجام ندهند. برای روسیه بیشتر منافع اقتصادی مهم است تا اینکه بخواهد خود را درگیر اختلافات و درگیری‌ها کند. از همین رو تحریم تسلیحاتی ایالات متحده نیز به فروش تسلیحاتی روسیه بسیار کمک کرد. به گفته لوتز، روسیه می‌تواند تخصص خود را در حوزه‌های فناوری نظامی، انرژی و علم و فناوری را وارد میانمار کند و از آن درآمدزایی داشته باشد. علاوه بر این روسیه می‌تواند از میانمار به عنوان دروازه‌ای برای گسترش تجارت خود به شرق آسیا استفاده کند و این موضوع می‌تواند به اتحادیه تجاری اوراسیا که توسط روسیه راه‌اندازی شده است موثر باشد.

شرکت نفت روسی بشنفت و شرکت بین‌المللی نفت و گاز میانمار با یکدیگر وارد فاز همکاری شده‌اند و این شرکت ۳/۳۸ میلیون دلار در این کشور سرمایه‌گذاری کرده است. در سال ۲۰۱۵ نیز تجارت دوجانبه دو کشور به ۱۳۰/۵ میلیون دلار رسید که در مقایسه با چین که به ۱۰ میلیارد دلار می‌رسید حجم بسیار اندکی بود. اما در سال جاری میلادی روابط تجاری میان روسیه و میانمار به ۵۰۰ میلیون دلار رسیده که در طول دو سال رشد قابل توجهی داشته است.

روسیه علاوه بر فروش اسلحه به میانمار توانسته ماشین‌آلات روسی، تجهیزات صنعتی، وسایل نقلیه، محصولات شیمیایی و فلزات را به میانمار صادر کند و در طرف مقابل برنج و پارچه از میانمار وارد کند. به گفته موسسه تحقیقات صلح بین‌المللی استکهلم، میانمار پنجمین واردکننده سلاح و جنگ‌افزارهای روسی محسوب می‌شود که این رقم طبق آمار در سال ۲۰۱۴ بیش از ۲۰ میلیون دلار بوده است.

بر اساس تحقیقاتی که خانم لودمیلا لوتز انجام داده است بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۰ روسیه یک مجموعه از اسکادران هوایی

شامل MiG MiG، MiG ۲۹B، MiG ۲۹SE، ۲۹UB به ارزش ۵۱۱ میلیون دلار را به میانمار صادر کرده است. از سویی دیگر روسیه به شدت علاقه مند است که شریک استراتژیک سازمان همکاری اقتصادی آسه آن شود و حضور میانمار به عنوان یکی از اعضای این گروه می تواند برای نفوذ روسیه موثر باشد. در حال حاضر نیز روسیه توانسته روابط نزدیکی را علاوه بر میانمار با کامبوج و فیلیپین دیگر اعضای تاثیرگذار آسه آن برقرار کند. چین نیز وضعیت مشابه در این زمینه دارد. تجارت دوجانبه میان میانمار چین در نیمه اول سال مالی ۲۰۱۷-۲۰۱۸ بیش از ۵/۵ میلیارد دلار بوده است. طبق آمار رسمی که وزارت بازرگانی میانمار منتشر کرده صادرات این کشور به چین ۲/۴۶ میلیارد دلار و واردات آن از چین ۳ میلیارد دلار بوده است.

مجموعه شرایطی که میان روابط چین و روسیه با میانمار حاکم است نشان می دهد که چرا این کشورها به تمام قطعنامه ها در خصوص میانمار رای منفی می دهند. دولت میانمار نیز در ماه سپتامبر اعلام کرد طی مذاکراتی که با پکن و مسکو داشته اجازه تصویب هیچگونه قطعنامه ای را علیه دولت این کشور در شورای امنیت سازمان ملل را نخواهد داد و در این بین تنها مسلمانان بی گناه روهینگایی هستند که زیر بار منافع اقتصادی و سیاسی کشورهای مختلف از بین می روند و در حال حاضر هیچ آینده روشنی برای آنها در کوتاه مدت نمی توان متصور بود.